

پرنده
پرنده نشسته ای نور است و می شود آواز
گلستان است ساد و سگفته گری کند پرواز
پرنده نغمه سر است
سرانده ای پرنده توان ساری است

پرنده را نکند
پرنده ای غزل خوان رنده را نکند
کری پرنده رفتن است بی تو او پریش
به بکد گر برساند باری ای مردم
که هر کسی شود نغمه پرنده ای خوش

x x x

۱۹۶۷